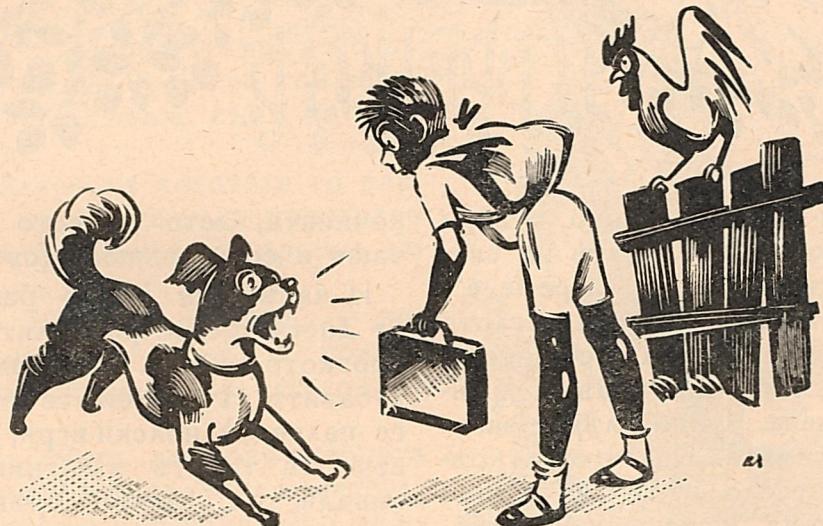

Сбогомъ, мили пойни птички,
пъстри цвѣтчета, тревички,
пѣснопойчета щурчета
и зелени скакалчета!
До година, да е здраве,
въ тия кичести джбрави,

пакъ ще дойда да се рѣя,
да подсвиркамъ, да си пѣя,
да се кѫпя въвъ рѣката.
Ще почивамъ пакъ въ гората,
цѣли часове унесенъ
въ книжка съ приказки чудесни.

Ст. Цанкова Стоянова

СЛАВИ ВРЪЩА СЕ ОТЪ ПЛАЖЪ

Бълъотидохъ, черъсевръщамъ,
съпѣсень влизамъ сивъвъкъщи.
Нека всѣки разбере,
че лѣтувахъ на море!

Пъхме, скачахме, играхме,
сили слънчеви събрахме,
че съ другари като менъ
се печехме по цѣлъ денъ.

Що да крия, нека кажа —
станахъ пръвъ плувецъ на плажа,
отъ другаритѣ тогазъ
главатарь избранъ бѣхъ азъ.

Хайде, Шаро, посрещни ме,
и при мама заведи ме!
Но това какво е, ай,
Шаро срѣща ме съсъ лай.

Мигаръ, Шаро, ме забрави,
азъ съмъ твоя малъкъ Слави.
Стига лая, Боже мой,
мирно, тука! Не се бой!

Не ме гледай, че съмъ черенъ,
твой другаръ оставамъ въренъ.
Ха, така, добъръ бжди
и опашка завърти!